

**Až umriem raz, nech je to v máji,
bo v máji umrieť je len sen.**

Jozef Šebo na hrobe JGT s dcérou Dagmar Gregorovou-Prášilovou
a s vnukom Vladimírom Prášilom na tajovskom cintoríne

Tieto verše z básne Jána Smreka s obľubou citoval náš tatík Jozef Šebo pri výročiach úmrtia našich slávnych rodákov – Jozefa Gregora-Tajovského a Jozefa Murgaša. Obidvaja ukončili svoju životnú púť v máji. Spisovateľ Jozef Gregor-Tajovský zomrel pred 80 rokmi v Bratislave - 20. mája 1940. Po pohrebe v Bratislave, 25. mája 1940, ho doviezli do rodného Tajova, kde ho vložili do hrobu starého otca Štefana Grešku. Byť pochovaný v Tajove si vždy želal:

*Chcem ležať v doline, čo vedie ku Kremnici,
neďaleko rodičovských hrobov,
v blízkosti našej záhrady,
kde stáli otcove včelie úle,
a kam som ja v lete chodieval striehnuť,
že kde poletia roje.*

Priekopník bezdrôtovej rádiotelegrafie, kňaz, vynálezca a maliar, Jozef Murgaš, zomrel v Amerike 11. mája 1929 v meste Wilkes-Barre v štáte Pensylvánia, kde pôsobil.

Pochovaný je v cintoríne v neďalekom Dalase. Na jeho hrobe je pomník so slovenským textom a symbolmi jeho života. Od jeho smrti uplynulo 91 rokov. Pri 70. výročí úmrtia Jozefa Murgaša bol v máji 1999 vybudovaný symbolický hrob Jozefovi Murgašovi a jeho rodičom v tajovskom cintoríne. Aj Jozef Šebo, učiteľ, vynikajúci znalec života a diela J. G. Tajovského a J. Murgaša a ich zanietený propagátor, zomrel tiež v máji pred 14 rokmi – 15. mája 2006.

*Až umriem raz, nech je to v máji,
je to aj mesiac konvalín.
Nuž, keby som sa v máji pobral
z tohto sveta rozvalín,
chcel by som grandióznu kytku,
konvalínkovú zázračnú,
Tak cítil bych nad sebou v hrobe
nie zem, lež snežnosť oblačí.*

22. 6. 2020

Alžbeta Kulavjaková

Jozef Šebo pri symbolickom hrobe
Jozefa Murgaša a jeho rodičov v Tajove

Jozef Murgaš –
kňaz, vynálezca, maliar a politik
Jozef Gregor-Tajovský – spisovateľ a politik,
Jozef Šebo – učiteľ a kantor:
*Vzdelanci – ich mená spojené
s Tajovom.
Akoby každý z nich
bol iným nástrojom.
Naplno zazneli
tri jedinečné sóla.
Melódie bez konca
A živé ako hora.*

Pamiatke Jozefa Gregora-Tajovského

Darmo ťa čakal dnes tvoj stolík mramorový,
Posteľ ťa chytila a nepustila už,
Čo srdce žiadalo – ísť, vidieť požiar nový,
To hlava skrížila, keď padla na vankúš.

S bojami zrútili sa oltáriky viery,
Pokoj sa priblížil sem v mŕkavom úžase,
Dlaň chladnú položil na roztvorené pery,
Oponou zatiahol ti oči belasé.

Tie pery hovorné bez výsmechu a žľče,
Čo v úsmev menili sa, keď aj kárali,
Tie oči iskriace jak v kvapkách rosy lúče,
Čo keď sa hnevali, i vtedy láskali.

Šla láska životom, šla smrti do náručia,
Dvíhala ku srdciam svoj pohodený kľúč,
Šla láska životom, šla lásku hľadajúca,
Šla láska životom, šla lásku strádať.

Len prášku z uhlíkov
v tých zimných časoch krutých,
Lampášik vďačnosti, ktorý by nezhasol! ...
Príď v bunde, čapici po cestách zamrznutých,
Čaká ťa v kaviarni tvoj mramorový stôl.

Príď Jožko! Čaká ťa s kávou a novinami!
Spradieme rečiami si výlet do leta!
Stras bazu zo seba, čo sype smutná pani,
Nech skvitne spopod nej zas láska vystretá!

Janko Jesenský
v Bratislave 22. mája 1940

Úvodník

„Telesné choroby vieme liečiť liekmi, ale jediným liekom na samotu, zúfalstvo a beznádej je láska. Veľa ľudí na svete zomiera pre kúsok chleba, ale oveľa viac ich zomiera od túžby po troške lásky.“

(Matka Tereza)

Vážení spoluobčania!

Dovoľte, aby som sa Vám všetkým hneď v úvode poďakovala za maximálnu disciplínu a zodpovednosť, ktorú ste preukázali tak v ťažkom a neprijemnom období, ako bol COVID 19!

Nebolo to vôbec jednoduché, rešpektovať náročné, ale hlavne pozitívne nastavené opatrenia, ktoré nám nosením rúšok, dezinfekciou a v prvom rade nemôť sa stretávať s najbližšími – „strpčovalo život“! Ja pevne verím, že všetko je už za nami a napriek tomu, že sme museli „stopnúť“ všetky kultúrno-spoločenské akcie, život sa vráti do svojich rutiných kolají a my si veľkodušne vydýchame! Dúfam, že zároveň budeme rešpektovať prírodu a robiť všetko hlavne v rámci ekológie, aby sme si žili naďalej komfortne v zdraví a neohrozovali svet, seba a ostatných milujúcich v našich životoch, keďže toto obdobie bolo skutočne varujúcim signálom!

Touto vetou by som rada premosťovala a poukázala na činitele, ktoré si vytvárame sami a komplikujeme si náš vlastný život. Medzi prvé patrí odpadové hospodárstvo. Ako na dlani bolo v tomto období vidieť, akí sme konzumní, čo všetko dokážeme vyprodukovať a vyhodit' po každom jednom víkende! Už len fakt, že nesledujem zber plastov, papiera, skla, kovov a nehovoriac o nebezpečnom odpade a elektrospotrebičoch!

Ako je to možné, žijeme v roku 2020 a nie sme schopní rozselektovať, čo je čo??? Najradšej by sme boli, aby každá domácnosť mala priamo pred domom 5 kuka nádob, popri tom každá bude plná rôznorodej zmesi odpadu bez recyklovania. Jednak by sme vyzerali ako v Legolande a prinieslo by nám to len zvýšené náklady. Veľmi si vážim, že si každý platí ročný poplatok za odpad, ale stať sa správnym ekológom je veľmi dlhá cesta! Prosím, neničme si matku ZEM, máme svoje deti a tým ďalším generáciám chceme byť príkladom!

Ešte jedna veľká prosba, prosím, nevyhadzujme do vriec zvyšky z potravín, sú magnetom pre zver. Každé 2 týždne chodíme so zamestnancami obecného úradu pomáhať s likvidáciou odpadu, aby nám ho Marius Pedersen vyviezol. Keď vidím hlavne pri Lesáku, je mi do plaču, čo sa v tých roztrhaných vreciach nachádza! My sme totižto v revíre zvierat a nie oni u nás.

Všetci začíname chodiť so strachom, odkiaľ vybehne líška, diviak a už dokonca aj medveď, ktorého sme mali už aj na Jabříkovej.

Vystresovaný skočil pred auta do potoka

a smer Prieloh. Touto cestou Vás zároveň žiadam, rešpektovať rýchlosť, povoliť nohu z plynu, nakoľko rýchlou jazdou neohrozujete len seba, ale i ostatných, ktorí žijú v našej obci!

A na záver želim každému veľa pozitívnej energie a aby si s radosťou otvoril ráno okno a poďakoval sa za každý nový, krásny a slnečný deň!

Janette Cimermanová
Starostka obce

Ako sme to zvládli ...

Uplynulé obdobie bolo veľmi zložitá a ťažké pre všetkých obyvateľov nielen našej obce, krajiny, ale i celého sveta. Obavy pred pandémiou COVID 19 viedli našich štátnikov k rozhodnutiam, ktoré boli následkom rôznych nariadení a obmedzení. Jedným z nich bolo i prerušenie vyučovania na všetkých typoch škôl.

Nielen rodičia, deti, ale aj my zamestnanci materskej školy sme sa museli prispôbiť vzniknutej situácii. Nikto nevedel ako dlho to potrvá a aký dopad to na nás bude mať.

Keď po mesiaci vidina znovuoťvorenia materskej školy bola v nedohľadne, vytvorili sme skupinu rodičov predškôľakov na internete a začali sme zasielať úlohy a cvičenia pre deti, aby nevyšli z „cviku“ a nezabudli na predškolskú prípravu.

Po uvoľnení opatrení, keď boli otvorené obchody so stavebným materiálom, rozhodli sme sa plánovanú rekonštrukciu spálne preložiť z prázdninového, do tohto pandemického obdobia a využiť neprítomnosť detí. Bola odstránená stará omietka i podlahová krytina. Natiahli nám novú sanačnú stierku, vymaľovali steny, položili novú gumu. Pracovným nasadením pánov Schlossera a Cemana spálňa dostala nový,

Opravený interiér MŠ

krajší a zdravší vzhľad. Potom sme zakúpili nový koberec, rozložili ležadlá a spálňa bola pripravená pre malých spachtošov.

Keď sa trochu oteplilo, rozhodli sme sa o ďalšie úpravy a zamerali sme sa na záhradu. Preliezačka, domček i lavičky dostali nový náter. Altánok sme obnovili nielen farbami, ale i novou dlažbou. Tou nás zasponzorovala rodina Mesíková a položil ju pán Schlosser. Zostala už len škaredá strecha. O tú sa nám postaral pán Styk, ktorý obnovil náter aj na „starej škole“.

Konečne nastal deň „D“. Od 1. júna sa mohli zamestnanci i deti v obmedzenom počte a s dodržaním prísnych hygienicko-epidemiologických pravidiel vrátiť do materskej školy. No bolo potrebné zabezpečiť dostatok dezinfekčných prostriedkov, stojany, utierky. V spolupráci s Obecným úradom Tajov a pánom Žabkom bolo všetko pripravené.

Zostala najťažšia úloha, vybrať 15 detí z celkového počtu 23. Nastavené kritériá rozhodli – predškôľáci, deti rodičov policajtov, zdravotníkov, pedagógov. Zvyšné deti do počtu boli doplnené hlasovaním.

Od 15. júna nastúpili všetky deti, ktorých rodičia prejavili záujem o MŠ. Všetci sme dodržiavali sprísnené hygienicko-epidemiologické opatrenia, ktoré dodržiavame i naďalej.

Hoci bola materská škola zatvorená dva a pol mesiaca, my zamestnanci sme neoddychovali. Vzdelávali sme sa, zabezpečovali vzdelávanie predškôľakov, rekonštrukciu spálne i skrášlenie vnútorných i vonkajších priestorov materskej školy.

Všetkým zúčastneným veľké ďakujem, že sme to takto zvládli!

Jana Majerová, riaditeľka MŠ

Rekonštrukcia starej školy

Nastal prvý polrok, aby sme zrekapitulovali prvé výdavky vo výške 50 tis. € od Úradu vlády SR. Našou úlohou je, bolo a bude zdokumentovať 4 hlavné zazmluvnené parametre v rámci dohody: elektroinštaláciu, vodu, okná a strechu. Všetko sme splnili a zmluvu podľa zákona dodržali.

Žiaľ, rozpočet po zrealizovanom projekte znie 132 tis.€ a z tohto dôvodu sme spolu s obecným zastupiteľstvom schválili z Prima banky úver za výhodných obchodných podmienok vo výške 60 tis. €.

Cieľom je vo vlastnej réžii starú školu odvodniť/ tzv. drenáže/, upraviť nádvorie, zrekonštruovať ostatné miestnosti a vo finále upraviť fasádu! Motiváciou ste pre nás práve vy, naši občania, aby ste po kolaudáciu v októbri mohli využívať tieto priestory pre svoje potreby.

JC

Brigáda na cintoríne

Dňa 17.6.2020 bola naplánovaná brigáda na cintoríne na 17.00 hod. Touto cestou by som

sa chcela ospravedlniť všetkým tým ľuďom, čo mali záujem prísť v pôvodne uvedenom čase pomôcť, že som kvôli počasiu - búrkam, ktoré hlásil Hydrometeorologický ústav, vyhlásila brigádu už na deviatu hodinu rannú!

Ani by sa nám nesnívalo, že v júni budeme prikurovať! Intenzívne som sledovala Google 15 dní vopred!! Stále ukazoval práve na tento deň horúce a suché počasie. Ráno prišlo prekvapenie a znova a opäť dážď!

Vyhlasenie bolo pre mňa obrovským rizikom, či vlastne niekto príde. A veru prišli. 18 ochotných ľudí, ktorým patrí jedno veľké ĎAKUJEM!!! Nezabúdam prejavíť veľkú vďaku ôsmim chlapom, ktorí vykosili po práci, o 17.00 hod. celú lúku na Kalvárii, vysokú trávu pri altánku v Kopaniciach!

Všetci ste boli jednoducho úžasní. ĎAKUJEM!

JC

Zasadnutia OZ obce Tajov

(ostatné body zasadnutí nájdete v skrinke oproti ObÚ Tajov):

- Zasadnutie obecného zastupiteľstva obce Tajov, sa konalo dňa 12. 3. 2020

- Zasadnutie obecného zastupiteľstva obce Tajov, sa konalo dňa 17. 4. 2020; najdôležitejším bodom bolo:

Uznesenie č. 11/2020

Voľba hlavného kontrolóra

Obecné zastupiteľstvo v Tajove

a) zoberalo na vedomie Zápisnicu volebnej komisie o hlasovaní vo voľbách hlavného kontrolóra obce Tajov.

b) zvolilo **Ing. Miroslava Hýbla** za hlavného kontrolóra Obce Tajov.

c) určilo hlavnému kontrolórovi plat vo výške podľa § 18c ods. 1 a ods. 2 zákona o obecnom zriadení, a to ako súčin priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok a koeficientu podľa počtu obyvateľov obce k 31. decembru predchádzajúceho kalendárneho roka podľa údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky.

Ak má hlavný kontrolór obce dohodnutý pracovný pomer na kratší pracovný čas, jeho plat sa určí podľa odseku 1 v závislosti od dĺžky pracovného času, a to 0,2 z celku.

d) schválilo, že hlavný kontrolór môže vykonávať aj inú zárobkovú činnosť popri výkone funkcie hlavného kontrolóra obce Tajov, a to podnikáť a byť členom riadiacich, kontrolných alebo dozorných orgánov právnických osôb, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť.

Uznesenie č. 13/2020

Stanovisko hlavného kontrolóra, Schválenie záverečného účtu obce Tajov za rok 2020

Obecné zastupiteľstvo obce Tajov zoberalo na vedomie správu hlavného kontrolóra za rok 2019, správu audítora za rok 2019, účtovný výsledok hospodárenia za rok 2019, ktorý tvorí zisk **23 046,82 EUR**.

Schválilo Záverečný účet obce Tajov a celoročné hospodárenie bez výhrad.

Uznesenie č. 14/2020

Plán činnosti hlavného kontrolóra

Obecné zastupiteľstvo obce Tajov schválilo plán činnosti hlavného kontrolóra obce Tajov na II. polrok 2020

PodĎakovania

Dovoľte, aby som sa touto cestou poďakovala pani **Anke Chlebovcovej**, ktorá pre obecný úrad vykonávala funkciu hlavného kontrolóra a svoje povinnosti si plnila svedomito a zodpovedne.

Ďakujem patrí aj pani **Sonke Holecovej**, ktorá sa stará s láskou o kvetinovú výzdobu v strede obce. Všetci okoloidúci a prechádzajúci našou obcou nám závidia.

Upozornenie a výzva

Okresný úrad Banská Bystrica, pozemkový a lesný odbor, ako príslušný orgán štátnej správy na úseku ochrany a využívania poľnohospodárskej pôdy, upozorňuje a vyzýva všetkých vlastníkov, nájomcov a správcov pozemkov, aby udržiavali svoje poľnohospodárske pozemky v nezaburinenom stave pravidelným, dôsledným a predovšetkým včasným odstraňovaním burín, aby nedošlo k ich šíreniu na susedné pozemky.

Problematicke zaburinených pozemkov bude tunajší úrad v územnom obvode svojej pôsobnosti venovať náležitú pozornosť aj v tomto vegetačnom období

Pretože na základe poznatkov zistených pri kontrolnej činnosti konštatuje, že neustále pribúdajú plochy zaburinených pozemkov. Toto zaburinenie pozemkov v mnohých prípadoch ohrozuje ekologickú stabilitu územia a nie je zachovaná funkčná spätosť prírodných procesov v krajinnom prostredí. Následne dochádza k šíreniu burín na poľnohospodárske pozemky, čím dochádza k jej poškodeniu a degradácii ako aj k sťaženému

poľnohospodárskemu obhospodarovaniu.

Ten, kto svojou nečinnosťou spôsobí zaburinenie poľnohospodárskeho pozemku alebo nepoľnohospodárskeho pozemku v blízkosti poľnohospodárskeho pozemku, prípadne nesplní povinnosť uloženú orgánom ochrany a využívania poľnohospodárskej pôdy dopustí sa priestupku (fyzická osoba) alebo správneho deliktu (právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ) podľa § 25 a § 26 zákona č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy v znení neskorších predpisov.

Splnenie tejto povinnosti bude štátna správa na úseku ochrany a využívania poľnohospodárskej pôdy aj v tomto roku dôsledne kontrolovať.

Pozvánka: Sto ruží pre Štefánika

Správna rada Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika (SMRŠ) v roku 2018 schválila spomienkový projekt **STO RUŽÍ PRE ŠTEFÁNICA**, ktorého cieľom je pri príležitosti Roka Štefánika, ktorý vyhlásila Vláda SR pre roky 2019 a 2020, vysadiť na území Slovenska sto ruží. Ale nie ruží hocijakých... Jedná sa o ruže pomenované po generálovi M.R. Štefánikovi. Spoločnosť M.R. Štefánika objednala u pestovateľa M. Šípa 100 kríčkov týchto ruží a rozposlala ich záujemcom o jej zasadanie. Do konca novembra 2019 bolo rozposlaných 50 kríčkov. Sú vysadené v mnohých mestách (v niektorých aj na viacerých miestach), ako napríklad v Banskej Bystrici, Brezne, Dolnom Srní, Dudinciach, Ivanke pri Dunaji, Kežmarku, Košariskách, Košiciach, Lučenci, Partizánskom, Piešťanoch, Rimavskej Sobote, Spišskej Novej Vsi, Spišskej Belej, Spišských Vlachoch, Tajove, Trenčianskych Tepliciach, ale aj v českom meste Frenštát pod Radhoštěm.

Tajovskí rodáci – Jozef Murgaš a Jozef Gregor-Tajovský, boli osobnými priateľmi s Milanom Rastislavom Štefánikom. Stáli pri zrode prvej Česko-slovenskej republiky. Prvý v USA a druhý v Rusku. Všetci traja stáli pri zrode česko-slovenských légii.

Na pamiatku týchto skutočností obec Tajov reflektovala na jednu sadenicu zo sto ruží, aby bola nainštalovaná v Parku Jozefa Murgaša v Tajove a aby pripomínala slávne udalosti spred viac ako sto rokov – 100. výročie tragickej smrti Milana Rastislava Štefánika (1919), 100. výročie Trianonu (máj 1920) a 140 rokov od narodenia generála Dr. Milana Rastislava Štefánika (21. júla 1880 v Košariskách) Obec Tajov, Spoločnosť M. R. Štefánika a Miestny odbor Matice slovenskej v Banskej Bystrici si dovoľuje Vás občanov Tajova pozvať **20. júla 2020 na 16,00 hod.** do Parku Jozefa Murgaša na slávnosť odhalenia ruže Generál M. R. Štefánik a pripomenutie výročia Trianonu a 140. výročie narodenia M. R. Štefánika.

Rok 2020 pre život v našej obci ako aj na celom Slovensku bol zvláštny. Niečo také si nepamätajú ani tí skôr narodení. Totálna izolácia jednotlivca od ostatných ľudí. Bez ohľadu či išlo o spoločenský, cirkevný, kultúrny alebo športový život. Všetko zapríčinil koronavírus.

Izoloval nás od spoločných modlitieb, od spoločných športových podujatí, od kultúrnych počínov. V tomto roku sme dokonca nemali ani najväčší sviatok v našej obci - Jánsku hostinu zasvätenú patrónovi nášho kostola - sv. Jánovi Krstiteľovi.

Nie je od veci si teda aspoň pripomenúť históriu tajovského kostola, životopis (curriculum vitae) Jána Krstiteľa z kresťanského hľadiska a sviatky letného slnovratu ešte z pohanských čias.

Kostol sv. Jána Krstiteľa

Duchovnú správu v Tajove vykonávali asi od roku 1772 jezuitský misionári (pátri), Pátri - misionári viedli podrobný diár bohoslužieb na sviatky a v nedele. Z neho vieme, že v Tajove bola vždy bohoslužba v prvý sviatok na Vianoce, Veľkú noc a Turíce. Nedeľné bohoslužby bývali v Tajove raz za tri týždne. Tiež sa píše v listine Historia domus (HD), že v Tajove bola koleda a požehnanie domov na sviatok Obrezania Pána, čo je podľa východnej tradície 1. januára. A je to zrejme tak, lebo dodnes pretrval tento zvyk a domy

sa v Tajove vždy začínajú svätiteľ už prvý deň v roku a nie až na Troch kráľov - 6. januára. Už v roku 1772 sa spomína, v HD, v Tajove aj učiteľ, ktorý organizoval procesie na Božie Telo, spieval pri pohreboch, viedol bohoslužobný spev a mal účasť na kolede. V roku 1772 sa spomína, že na sviatok Sv. Jána Krstiteľa, patróna kostola (v HD prvýkrát), bola veľká slávnosť za účasti viacerých kňazov, sprievod ľudu prechádzal obcou, v obci boli postavené 4 oltáre, hudobný sprievod a zástupcovia bratstiev niesli zástavy.

Po zrušení jezuitov v roku 1773 zriadila v Tajove mestská rada v roku 1778 samostatnú tajovskú farnosť. Farnosť má od roku 1776 vlastné matriky.

Prvým administrátorom farnosti sa stal 2. septembra 1778 bývalý jezuita Jozef Árvay, ktorý po zrušení Spoločnosti Ježišovej, ostal pôsobiť v Banskej Bystrici najskôr ako kaplán a neskôr, ako profesor na gymnáziu. Nového administrátora ustanovil bystrický biskup František Berchtold. Potom 9. januára 1779 bol Jozef Árvay patrónom farnosti - Kráľovskou komorou vybraný za prvého farára v Tajove.

Základný kameň pre stavbu farskej budovy bol požehnaný 18. marca 1779. Finančný patronát nad tajovskou farnosťou mala banská, neskôr lesná komora, potom Česko-slovenský štát.

Historická chronológia kostola sv. Jána Krstiteľa

Približne v rokoch 1595 - 1597 postavili kráľovskí urbarialisti v Tajove kaplnku pre baníkov a hutníkov (je to pravdepodobne svätyňa dnešného kostola). V roku 1702 - 1704 bola postavená veža,

V roku 1741 pristavili farníci ku kaplnke chrámovú loď. Tá tvorí základ dnešného kostola a pôvodná kaplnka sa stala svätynou chrámu. Stredný zvon vo veži kostola - Sv. Ignác - je z roku 1774, ktorého priemer je 96 cm.

Patrocínium (v kresťanskom náboženstve znamená zasvätenie kostola, kaplnky alebo oltára určitému svätci, patrónovi) kostola je Narodenie sv. Jána Krstiteľa. Kostol vlastnil vzácnu pamiatku - gotickú drevenú plastikú hlavy Jána Krstiteľa, pravdepodobne z 15. storočia. Malo by to byť, ako píše Jaromír Homolka dielom žiakov Majstra Pavla z Levoče.

Plastika patrí medzi európske unikáty stredovekého umenia a prostredníctvom európskych výstav ju poznajú v celej Európe aj inde vo svete.

Hlava sv. Jána Krstiteľa z tajovského kostola patrí ku komorným prácam európskeho významu.

Kostol sv. Jána Krstiteľa v roku 1965 bol vyhlásený za kultúrnu pamiatku. Umelecké dielo reprezentovalo Banskú Bystricu na umeleckých výstavách v Prahe v rokoch 1937, 1977, v Paríži v rokoch 1957, 1975 a inde...

Rímsko-katolícky kostol sv. Jána Krstiteľa svojím časovým zaradením predstavuje v okruhu Banskej Bystrice ojedinelý renesančný sakrálny objekt, začiatkom 18. storočia rozšírený o nadstavbu veže nad sakristiou, zjednocujúcim prvkom pôvodných hmôt s vežou je baroková maľovaná výzdoba. Zachoval sa v autentickom prostredí s barokovou budovou fary vo východnej časti areálu. Mobilár je v jednotnom novogotickom slohu z konca 19. storočia.

Svätý Ján Krstiteľ – prorok, mučeník, predchodca Ježiša Krista (Curriculum vitae)

Sviatky Jána Krstiteľa sú v kalendárnom roku dva: 24. júna sa slávi jeho narodenie a 29. augusta jeho mučenícka smrť.

Ján Krstiteľ sa narodil 24. júna, v dedinke Ain Karim, vzdialenej asi 7 km na západ od Jeruzalema. Rok nie je známy. Vie sa, že Ján bol iba o pol roka starší ako Ježiš.

Bol synom židovského kňaza Zachariáša a jeho manželky Alžbety. Obaja boli spravodliví pred Bohom, lebo žili podľa božích prikázaní. Chýbalo im najviac dieťa. Bohabojní manželia často prosili v modlitbe, aby im Boh doprial potomka, ale márne. Zachariáš s Alžbetou stratili už nádej na dieťa.

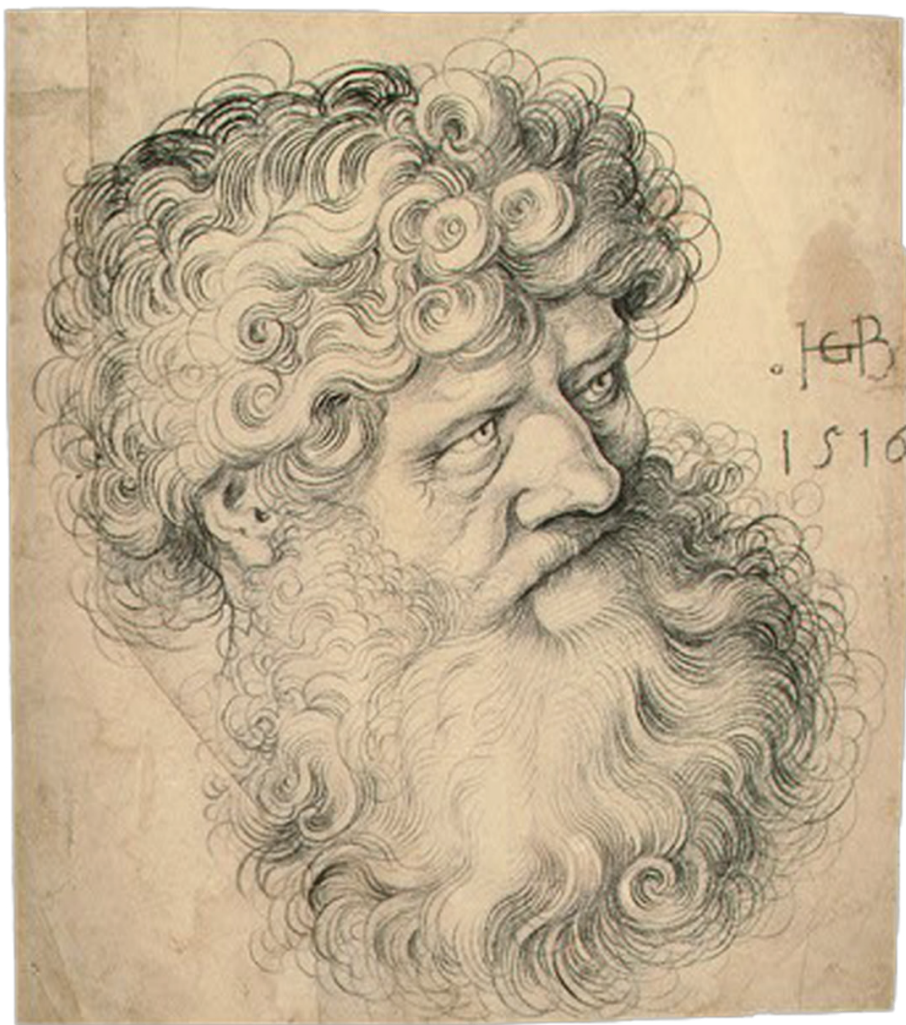
Keď raz konal Zachariáš službu v jeruzalemskom chráme, zjavil sa mu anjel a oznámil, že Boh mu dá syna. Nebude to obyčajné dieťa, ale Bohu zasvätený prorok a Mesiášov predchodca. Zachariáš nechcel veriť tejto nečakanej a nezvyčajnej zvesti, preto ho Boh potrestal prechodnou nemotou. Prehovoril až potom, ako rozhodol, že jeho syn sa bude volať Ján.

V tom istom čase počala aj Alžbetina príbuzná – Mária z Nazareta tiež mimoriadnym spôsobom. Mária prišla pomáhať Alžbete a tá v prorockom osvietení v nej spoznala matku očakávaného Spasiteľa sveta. Toho Spasiteľa, ktorému bude jej syn pripravovať cestu. Keď sa Alžbete narodil chlapec, na jej a mužovu žiadosť mu dali meno Ján, tak ako to oznámil anjel. Meno Ján v hebrejčine znamená *Boh je milostivý*. Ľudia sa pýtali, čo bude z tohto dieťaťa. Zachariáš odpovedal: *Ty, chlapček, sa budeš volať prorokom najvyššieho, lebo pôjdeš pred Pánovou tvárou pripraviť mu cesty a poučovať ľud o spásu, že sa mu odpustia hriechy...*

O Jánovom detstve sa nevie nič bližšie. Jeho rodičia, predpokladá sa, že nežili už dlho pre pokročilý vek, a tak sa Ján stal sirotou. Dieťa už od útleho veku si zvolilo asketický spôsob života v Judskej púšti.

Ján vystúpil na verejnosť v pätnástom roku vlády cisára Tibéria, keď Pontský Pilát spravoval Judsko a Herodes bol štvrtvládár v Galilei. Bolo to niekedy v rokoch 27-28 po Kr. Už jeho vonkajší vzhľad a spôsob života budil pozornosť a obdiv. Mal jednoduchý kus odevu z ťavej srsti a kožený pás okolo bedier. Živil sa stepnými kobyolkami a medom divých včiel. Tých, čo prejavili túžbu po náprave života a vyznávali svoje hriechy, Ján krstil v rieke Jordán. Ľuďom, ktorí ho pokladali za Mesiáša alebo aspoň za proroka, jasne hovoril: *Ja nie som Mesiáš, ani prorok. Ja som iba hlas, ktorý sa ozýva na púšti. Ja vás krstím vodou, ale po mne príde mocnejší, ktorému nie som hoden rozviazať remienky na obuvi. Ten vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom.*

Jedného dňa sa prišiel dať pokrstiť aj ten, ktorému Ján pripravoval cestu. Bol to Ježiš z Nazareta. Ježišovým vystúpením na verejnosť sa Jánova životná úloha chýlila ku koncu. Ján Krstiteľ bol predchodcom Ježiša Krista

Hans Baldung Grien: Ján Krstiteľ, 1516, National Gallery of Art Washington

nielen životom a hlásaním Božieho kráľovstva, ale aj svedectvom krvi.

Galilejský štvrtvládár Herodes dal najprv Jána uväzniť za to, že mu vyčítal: *Nie je ti dovolené žiť s manželkou svojho brata*. Herodias preto zanevrela a chcela ho dať zabiť, ale nemohla.. Lebo Herodes sa bál Jána, keďže vedel, že je to spravodlivý muž; i chránil ho. A keď ho počúval, býval vo veľkých rozpakoch, no jednako ho rád počúval.

Keď Herodes na svoje narodeniny pripravil hostinu popredným mužom z Galiley, vošla dcéra Herodiády - Salome a tancovala, zapáčila sa Herodesovi i jeho hosťom, takže kráľ povedal dievčaťu: *Žiadaj odo mňa, čo chceš, a dám ti!* Ona vyšla s spýtala sa matky: *Čo si žiadat?* Tá jej povedala: *Hlavu Jána Krstiteľa*. Dievča sa rýchlo vrátilo ku kráľovi a vyslovilo svoju žiadosť: *Chcem, aby si mi dal na misku hlavu Jána Krstiteľa*. Tu sa kráľ zarmútil; ale pre prísahu a kvôli spolumodovníkom ju nechcel odmietnuť. I poslal kata a rozkázal priniesť Jánovu hlavu. Ten odišiel a stal ho v žalári. Keď sa o tom dozvedeli Jánovi učeníci, vzali jeho mŕtvolu a uložili ju do hrobu. Tak sa stalo 29. augusta niekedy po r. 29 v Jeruzaleme.

Ján Krstiteľ vystupuje ako posledný starozákonný prorok, predchodca Mesiáša. Sám Kristus sa o ňom vyjadril ako o najväčšom medzi narodenými zo ženy. Je to jedna z najväčších postáv dejín spásy.

Tragický koniec života Jána Krstiteľa, vládnutie kráľa Herodesa, úlisnosť Herodiády a jej dcéry Salome sa stali základom drámy najväčšieho slovenského klasika - Pavla Országha-Hviezdoslava Herodes a Herodiás. Biblický príbeh Jána Krstiteľa sa stal motívom mnohých svetových umelcov pera, palety, kameňa či dreva.

Ján Krstiteľ je patrónom krajčirov, tkáčov, garbiarov, kožušníkov, farbiarov, sedlárov, hostinských, vinárov, debnárov, tesárov, architektov, murárov, kamenárov, reštaurátorov, komínárov, kováčov, pastierov, poľnohospodárov, spevákov, tanečníkov, hudobníkov, divadelníkov; jahniat, oviec a domácich zvierat; viničov; proti alkoholizmu, pri bolestiach hlavy, pri závratoch, úzkostiach, epilepsii, pri krčoch, bolestiach zubov; pred strachom a krupobitím.

Podľa knihy Rajmunda Ondruša S.J.: *Blízky Bohu i ľuďom*

spracovala AM

Čarovná moc – Svätojánska noc

Často nepremýšľame, keď sme mladí, inak vnímame myšlienky a veci, keď sme starí, inak keď sme zdraví, inak v chudobe, či chorobe, či na posteli, keď sa blíži smrť, ale neustále rozmýšľame, vnímame život, posudzujeme situácie a precitujeme neviditeľné javy a sily, potrebujeme ich, prosíme ich o pomoc, alebo ich ignorujeme.

Jedným z takýchto období na precitovanie je aj Noc svätého Jána alebo Svätojánska noc, ktorá patrí medzi najvýraznejšie tradície ľudstva vôbec. Holdovali im nielen naši predkovia, ale i minulé generácie po celej Európe. Bohužiaľ, dnes tento ľudový zvyk s náboženskými prvkami pomaly upadá do zabudnutia, čo je veľká škoda. Pripomeňme si teda aspoň trochu z tejto tradície, práve teraz, keď sme po dlhom čase nemohli tráviť tento čas spolu na našom krásnom malom námestíčku, na Pláci. S Jánom sa viaže veľa magických zvykov súvisiacich s letným slnovratom.

Tradovalo sa, že na Jána majú najväčšiu moc všetky živly – zem, voda i oheň. Oheň sa uctieval asi najviac, nesmel sa požičať ani zhasiť. Musel vydržať horieť čo najdlhšie. Preto sa zvykli počas najkratšej noci roka zapalovať veľké ohne na kopcoch, ktoré mali slnku dodať viacej sily, aby čo najdlhšie prinášalo všetkému na Zemi úžitok. Ľudia tiež verili v očistnú silu týchto ohňov, preto ich preskakovali. Okolo ohňa sa tancovalo, veselilo a hrali sa rôzne hry.

Verilo sa, že cez Svätojánsku noc majú čarovné a liečivé byliny najväčšiu silu, zatiaľ čo po ňom svoju silu strácajú. Preto ľudia odpradáva zbierali rastliny ako materina dúška – nazývaná „Láska svätého Jána, palina – poznaná ako „Pás svätého Jána, ľubovník bodkovaný – známy aj ako „Krv svätého Jána“, či myši chvostík alebo skorocel. Ak si chcete so svojou rodinou tiež užiť čarovnú moc bylín, môžete si napríklad pripraviť kúzelný ozdravný nápoj z bylín. Určite vás neudiví, že to bude recept na Svätojánsky čaj, ktorý zaistí zdravie na celý rok. Pripraviť si takýto čaj nie je nijako ľahké. Je treba zmiešať tri diely „Krví svätého Jána“, dva diely „Lásky svätého Jána“ a konečne jeden diel „Pásu svätého Jána“. Byliny majú byť samozrejme natrhávané za svätojánskej noci. Najtvrdšia podmienka je však zaiste tá posledná – čaj musí byť pripravený zo svätojánskej rosy. Útechou môže byť snáď to, že pôvodná receptúra nepredpisovala potrebné množstvo čaju, takže postačiť by mal len dúšok.

Každopádne Svätojánska noc a obdobie leta má veľkú čarovnú moc a silu. Čo takto vyskúšať to a načerpať energiu v prírode, nazbierať si bylinky, uvariť dobrý čaj? A potom s plným zdravím sa snáď o rok stretne na námestíčku a čarokrásnu atmosféru precitíme spoločne.

MD

20 rokov hľadania svetla pravdy a tepla lásky

Mgr. Jozef Petrík, tajovský duchovný otec, bol ordinovaný za kňaza 18. júna 2000 v Martine, teda pred dvadsiatimi rokmi. Vyrastal v Slovenskej Ľupči. Maturoval na Strednej priemyselnej škole strojníckej vo Zvolene a je jedným z prvých absolventov Katolíckeho kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Badíne. Od roku 2000 pôsobil ako kaplán v Detve, 2002 bol kaplánom na Čiernom Balogu a v Brezne-mesto, v roku 2003 sa stáva tajovským farským administrátorom a od roku 2006 dodnes je farárom v Tajove.

Pochválený buď Ježiš Kristus! Vážený pán farár, čo rozhodlo pred viac ako 20-timi rokmi, že ste sa chceli stať rybárom ľudí? Kedy ste začuli vnútorný hlas, pokračovať v diele Ježišovom, v diele spásy na zemi?

Pred 26 rokmi, teda v roku 1994 som nastúpil na šesťročné štúdium do nového Kňazského seminára v Badíne. Počas ľudskej a duchovnej formácie sme mali dostatočné množstvo času na rozpoznávanie kňazského povolania. Prvé roky, to bola dosť tvrdá vojna, prísny poriadok, ale dnes nato spomínam s radosťou a vďačnosťou. Bolo nás tam vtedy vyše 120 chlapov.

Získali ste odborné vzdelanie, ktoré mladých mužov láka, motivuje k športovým výkonom, k drahým výkonným autám? Pokiaľ viem, SOŠS vo Zvolene má automobilové zameranie. Mala to byť iba železná rezerva pred možnými problémami v spoločnosti? Tak uvažovali aj napríklad rodičia operných spevákov - Babjakovcov aj rodičia bratov Hertzovcov. Martin Babjak chodil na tú istú školu ako Vy a traja bratia Hertzovci prv ako vyštudovali réžiu na DAMU v Prahe, zmaturovali na Strednej priemyselnej škole poľnohospodárskej v Kežmarku.

Nie. Vtedy mala škola ešte strojárské zameranie. Priznám sa, že v 8. triede na ZŠ, som ešte nevedel, čo chcem v živote robiť. A keďže otec a jeho brat boli konštruktéri, tak aj moja sestra aj bratranec išli na priemyslovku do Zvolena. Ja som ich len možno inštinktívne nasledoval. Priznám sa, že ma to dosť nebavilo. No na druhej strane dodnes viem čítať výkresy a projekty, čo je super.

Vaši veriaci vás pokladajú za empatického dušpastiera, bez rozdielu veku. Môžem povedať, že dýcha z Vás človečina tak voči deťom, mládeži ako aj voči nám skôr narodeným. Za dobu svojho pôsobenia v Tajove ste zanechali kredit všestranného kňaza. Jednoducho povedané starou múdrosťou: ste do koča i do voza. Oplývate intelektom aj manuálnou zručnosťou (chov oviec, Chodník Eduarda Gregora, obnovenie zvykov na Jána, stretnutie veriacich na sviatok Sedembolestnej Panny Márie, Mikuláš v kostole, koledníci ap.). Súhlasíte s týmto názorom?

Pochádzam z dediny neďaleko Bystrice, z občasnej normálnej rodiny. Stretávanie sa s ľuďmi, brigády, vzájomná pomoc, športovanie a návšteva športovísk to bolo niečo normálne a každodenné. Ľudskosť alebo človečina sú mi myslím prirodzené. Samozrejme chcem byť úprimný, pravdivý, pokojný. Mať dôveru. To isté očakávam aj od druhých. No žiaľ, dnes to už nie je v spoločnosti samozrejmosťou. Musím však podotknúť, že nie som dokonalý. Tiež mám svoje chyby, slabosti či limity. Ale snažím sa byť farárom pre všetkých. Veriacich i tých, ktorí sú od kostola možno vzdialenejší. Veď sme jedna dedina, jedna farnosť. Mojou a našou úlohou je spájať, nie rozdeľovať. A mojou navyše ešte viac povzbudzovať, počúvať a posväcovať. V tom musím pridať. Modlite sa za mňa.

Hokej a duchovný Mgr. Jozef Petrík ide k sebe ako puk a hokejka. V detstve už ste sa ako žiak aj ako stredoškolský študent venovali hokeju. Dokonca trénovali ste so svojimi rovesníkmi, známymi banskobystrickými hokejistami. Veď nie nadarmo ktosi povedal, že nie hokejky a puky, nie bránky a ľad robia hokej hrou. Ale ľudia, ktorí ho milujú. Symbióza krásy ducha a tela. Nevynecháte žiadny ligový zápas HC 05 Banská Bystrica. Tajovská fara je často miestom návštev slávnych banskobystrických či slovenských reprezentantov. Je to pravda? Súhlasíte s takýmto konštatovaním?

Šport milujem, no dnes ho už žiaľ aj trochu zanedbávam. Myslím ten aktívny. Som lenivý... Od malička som hral aktívne hokej aj futbal. Kto z partie nešportoval, bol menejcenný. My sme boli hlavne hokejová rodina. Otec aj jeho brat hrali hokej a tiež boli hokejoví funkcionári. Ja som začal v Banskej Bystrici, no potom asi v roku 1986 sa utvoril nový mládežnícky hokejový klub v Slovenskej Ľupči. Ľupča bola od nepamäti takým béčkom Bystrice. To bola taká zaujímavosť, že keď bola zima, hrali a trénovali sme v Ľupči, keď bol odmäk tak v Bystrici alebo v Brezne. Dokonca sme si chodili večer a v noci polievať ľad. A predstavte si, že v Ľupči sme mali aj rolbu. Čiže my sme už dávno hrali aj majstrovské winter classic. Boli to pekné roky. Do 17 rokov som hral aktívne. A samozrejme malo by aj platiť: V zdravom tele, zdravý duch. Nakolko v našej farnosti býva majiteľ HC 05 BB pán Koval, tak je pravda, že ma navštevuje veľa bývalých i súčasných hokejistov, ktorí tiež potrebujú vypočuť, či počuť dobre slovo. Okrem hokeja si ešte rád zahrám bedminton. Futbal už nie, lebo po futbale ma všetko bolí. Ako ste vyššie spomínali chov oviec a ovocinárstvo. A veľmi obľúbenou aktivitou je aj spánok.

Po inštalácii za kňaza v Tajove sa postupne vašou srdcovou záležitosťou stala osobnosť tajovského rodáka - reverenda Jozefa Murgaša. Stalo sa tak určite vďaka rozprávaniu pána učí-

tela Jozefa Šeba. Pokiaľ viem, z vášho vyjadrenia, čím vaše pôsobenie v Tajove sa predlžovalo, tým viac ste zatúžili poznať a osobne navštíviť farnosť tajovského rodáka vynálezcu, maliara, reverenda, politika Jozefa Murgaša v americkej Pensylvánii, vo Wilkes Barre, kde rozvíjal svoje dary v prospech ľudí a ľudstva a na slávu Božiu. Aj určitá náhoda zohrala dôležitú úlohu, aká? Splnilo sa Vaše želanie?

Podobne ako šport v detstve, tak osobnosť nášho rodáka Jozefa Murgaša som si hneď po príchode do Tajova zamiloval. Ako ste povedali, veľký vplyv mal na tom aj pán učiteľ Šebo. Fascinovalo ma, že ako kňaz popri svojich povinnostiach stíhal robiť neskutočné veci. A robil ich všetky perfektne.

V roku 1994 odišli z nášho seminára dvaja bohoslovci študovať do americkej Pensylvánie a ako kňazi tam pôsobia dodnes. Tak sa stalo, že v roku 2010 a 2012 sme ich boli navštíviť a neobišli sme ani už bývalú slovenskú farnosť vo Wilkes Barre.

Vážený pán farár, keď sa obzriete dozadu, čo pokladáte vy za tých 20 rokov aktívnej služby Cirkvi za najdôležitejšie?

Dobrá, ale ťažká otázka. Možno každé, hoci aj malé stretnutie s kýmkoľvek komu som mohol sprostredkovať úprimný ľudský a boží dotyk lásky. Takže na túto otázku možno poznajú odpoveď, či odpovede ľudia, ktorých som za tie roky stretol. Nakoniec musím skromne konštatovať, že moje, ale vlastne každé kňazské povolanie, má zmysel. A na záver ďakujem Bohu, že som medzi vami v Tajove mohol prežiť posledných krásnych 17 rokov.

Ďakujem za rozhovor. Vážený duchovný otče, nech vám Boh dá túžbu po dokonalosti, ku ktorej vás volá evanjelium. Nech vás privedie k tomu, aby ste zo všetkých síl a s celou vrúcnosťou podali pomocnú ruku všetkým tým, čo potrebujú vašu pomoc.

S jubilantom sa zhovárala Aneta Murgašová

Pedikúra EMILY

ponúka:

klasickú, mokrá, kombinovanú a rôzne iné pedikúry

- ošetrovanie zrohovatenej kože (skalpelom),
- ošetrovanie zarastajúcich nechto,
- peeling, masáž, lakovanie a rôzne iné procedúry;

Objednávky na telefónnom čísle:

0903 531 429

Adresa: Tajov č. 44

Naši jubilanti

APRÍL

Sedileková Hedviga
Žabka Pavol
Sedileková Elena
Kováliková Soňa
Slobodník Jozef
Kucbel Dušan

MÁJ

Haličová Božena
Piecka Ján
Hrčková Katarína
Borský Štefan
Balangová Jaroslava
Papřčková Jana
Villeneuve Gabriela

JÚN

Lakomčíková Eva
Hrčková Helena
Bartošová Gertrúda
Mokošová Zuzana
Čtvrtníček Adrián

Jubilantom blahoželáme! Prajeme veľa úprimnej lásky a pevné zdravie. Nech prídu dni, ktoré splnia všetky Vaše sny.

Vítame medzi nami...

Tomáša Bezeka, ktorý sa narodil 19.4.2020 rodičom Adriane Spišiakovskej a Vladimírovi Bezekovi,
Mateja Slobodníka, ktorý sa narodil 24.4.2020

rodičom Jane Pieckovej, MVDr. a Miroslavovi Slobodníkovi.

Detičkám želáme zdravie, šťastie a spokojný život plný lásky a veselých dní.

Odišiel od nás...

28. apríla 2020 dotklo srdce, v 65 roku života, nášho rodáka **Martina Schmidta**. Bol v mladosti neoddeliteľnou súčasťou krásneho Tajova. Daj mu Pán Boh večnú slávu!

Zostáva navždy v našich srdciach....

2. júla 2020 uplynie 10 rokov, čo nás navždy opustila naša maminka Martuška Murgašová. Venujte jej, prosím, tichú spomienku, lebo milovala život a ľudí. Bola nezištnou súčasťou našej dediny, veď pracovala ako poštarka a rada ľuďom pomáhala.

Nikdy na ňu nezabudneme!

Vďačné deti Janka a Janko s rodinami

Receptár

Tvarohový koláč s rebarborou

Na cesto budeme potrebovať 60 dkg hladkej múky, 1 prášok do pečiva, 30 dkg práškového cukru, 1 lyžicu kakaa, 3 vajcia, 1 heru.

Všetky suroviny dôkladne vymiesime na hladké nelepivé cesto. Rozdelíme ho na dve časti. Jednu vyvalkáme na veľkosť plechu a pomocou valčeka preniesieme na plech vystlaný papierom na pečenie.

Na plnku potrebujeme 75 dkg tvarohu, 2 vajcia, 10 lyžíc cukru, 1 vanilkový cukor. Tvaroh vymiešame s cukrom, vanilkovým cukrom a žĺtkami, pridáme vyšľahaný sneh z bielkov. Plnku vylejeme na cesto na plechu.

10-12 stoniek rebarbory očistíme, nakrájame na malé kúsky, dáme na plnku (pokryjeme celú plochu), posypeme 2 vanilkovými a 1 škoricovým cukrom.

Na vrch nastrúhame druhú časť cesta a pečieme asi 35-40 min. na 175 °C. Vychladnutý koláč posypeme práškovým cukrom.

Hokejová legenda miluje aj Tajov (s Darom trochu inak)

V tomto roku v médiách veľa spomínali prvý úspech SR (zlatí chlapci) vo svetovom hokeji. Je to striebro z Petrohradu pred 20 rokmi. No osobne si myslím, že tento rok by sa malo viac, hlavne mladšej generácii, pripomínať zlato z Prahy 1985. Ale tí starší vedia, že tu už boli zlatí chlapci aj pred 35 rokmi. Jedného z nich, nám v Tajove i Banskej Bystrici veľmi blízkeho Vám teraz predstavíme.

1. Daro, ste častým návštevníkom Tajovskej fary, ale i mnohých kultúrno-spoločenských akcií v našom mikroregióne. Aký máte vzťah k Tajovu a okoliu?

Kým sme ešte bývali v Banskej Bystrici (aj keď som sa narodil v Ružomberku), rodičia začali stavať chatu nad Tajovom, preto sme tu začali veľmi často chodiť a tak sme si veľmi obľúbili toto miesto. Chodili sme tu s rodičmi ja a môj brat Juraj a potom neskôr, a vlastne až dodnes, tu chodia aj moji dospelí synovia Darko a Ondrej. Darko, keď študoval v Banskej Bystrici právo, hrával tu aj hokej, tak tu na chate bol veľmi často a Ondrej keďže miluje okrem hokeja aj lyžovanie, tak tu bol rovnako rád. A pretože rodičia ešte žijú, tak teraz ich tu z Bratislavy vozíme spolu s bratom. Veľmi dobre sa tu cítíme, hoci chata je stará a pôvodná, neperobená.

"A prečo som častým hosťom na fare?" Lebo tam mám veľmi dobrého priateľa Jožka, vášho pána farára, ktorý je tiež veľkým fanúšikom hokeja. Vždy, keď sa stretneme, máme si čo povedať. Keď idem na chatu, prvá zastávka je na fare na kávu. Je to človek s veľkým „Č“.

2. Kedy ste začali s hokejom? Bola to práve Banská Bystrica, odkiaľ ste vyleteli do hokejového sveta? Pospomínajte na bohatú kariéru.

Začínal som tu v Banskej Bystrici, ako tretiak, ale vždy som sa rozhodol, či to bude hokej, alebo futbal. Ale presvedčil ma nakoniec môj kamarát Ondrej Bíreš: „podíďme hrať hokej“ a rozhodlo nakoniec aj to, že sme bývali na Uhlisku, tak „zimák“ bol bližšie, ako chodiť na Štiavničky za futbalom. Keď som mal 13 rokov, moji rodičia odišli pracovať do Bratislavy, tak sme sa tam museli presťahovať. Najskôr som dva roky pôsobil v BEZ (Bratislavské elektrotechnické závody) Bratislava, kde som sa prvýkrát stretol aj s Dušanom Pašekom a po dvoch rokoch som prestúpil do dorastu Slovana. Vtedy bola len jedna kategória dorastu a spolu hrali štyri ročníky. Nebolo to jednoduché, ale mne 15-ročnému sa podarilo presadiť aj medzi 19-ročnými. Za štyri roky sme boli trikrát Majstri Československa.

To bol veľký úspech. Potom ako 17-ročný som už prešiel do Áčka Slovana, kde sa nám v roku 1979 podarilo získať úplne prvý titul v česko-slovenskej lige. Musím povedať, že sa mi veľmi darilo, tak som začal hrať aj za národné mužstvo U20, kde sme získali na MS vo Švédsku striebornú medailu za Rusmi, kde už vtedy začali hrať Fetisov, Larionov, Krutov a tam som hral aj proti Gretzkemu, aj keď on bol ešte odo mňa o dva roky mladší. A takto som sa predieral. V Slované som si vydobyl pevné miesto a hlavne po emigrácii bratov Šťastných, sme sa naša lajna (Bezák, Jaško a ja a za nami v obrane Urban a Černý, ako nás volali "sršňov") stala pätkou, ktorá ťahala celé mužstvo Slovana. Za dobré výkony som sa dostal do národného mužstva. Na prvé mužské majstrovstvá som sa dostal v roku 1981 tiež vo Švédsku, kde som hral ešte s takými veľikánmi ako Martinec, Eberman, Hlinka, Nový, Kaberle. A dokonca ja mladé ucho som hral centra Martincovi a Ebermanovi. Tu som získal prvú medailu medzi mužmi. Nakoniec sme boli tretí. Potom OH 1984 v Sarajeve, tam sme boli druhí. No a potom tie slávne MS 1985 v Prahe, kde som sa stal dokonca kapitánom a doma sme ich aj vyhrali. Ešte by som povedal, že som bol historicky druhým kapitánom Československého mužstva po Jožovi Golonkovi, ale prvým Slovákom, ktorý ako kapitán dvíhal pohár Majstrov sveta.

Potom som ešte jeden rok pôsobil na vojne v Dukle Jihlava a na sklonku mojej kariéry som odišiel do Finska, kde som 4 roky hral v KalPa Kuopiu. Vtedy bola doba, keď mladý dobrý hráč nemohol odísť do Kanady, musel mať určitý vek. Mne sa podarilo ísť von, až keď tu padol komunistický systém. Pre doplnenie v roku 1987 som bol draftovaný Philadelphia Flyers. Boli aj iné ponuky zo zahraničia, no ako som spomínal vyššie nebolo to možné.

3. Rozhovor s Vami je určený hlavne pre mladých Tajovčanov, aby boli v obraze z histórie slovenského hokeja, pretože mnohí Tajovčania sú skalnými fanúšikmi HC 05 Banská Bystrica a bola by hanba nepoznať predchodcov dnes tak úspešného klubu. Pospomínajte na vtedajšiu Iskru.

Vždy keď som mal nejaké interview a pýtali sa ma kde som začal s hokejom, kde som mal tie dobré podmienky, tak som vždy hrdo hovoril o Banskej Bystrici. Dodnes sa tým aj stále chvám, že tu som vyrastal. Štadión je v podstate ten istý, ako ho teraz poznáme, len je vymožený. Nebola vtedy ani B plocha. Na tomto štadióne sme vyrastali. Boli sme vtedy druhá experimentálna hokejová trieda na škole na Uhlisku. Tam sme sa zišli výborná partia. Spomeniem len mená Slanina, Barochovský,

Dvorský, Babicovci, Ondrejčka, Bíreš, Hladlovský a iní. Bolo tam veľa hráčov. Poznal som aj starších pred nami Jankovský, Orsághovci, Hedgi. Boli to takí známi hokejisti. Bolo ich aj viac Žalmánek, Snopko, Šajban, všetci títo ale aj mnohí iní, ktorí ukázali, že v Banskej Bystrici môžu vyrásť kvalitní hráči.

Mňa ten hokej, ako malého chlapca veľmi bavil a stala sa mi aj taká situácia, že keď sme boli s rodičmi na Kysuciach na hrobách a ja som stále žobronil, že poďme už s Kysúc preč, lebo ja mám hrať zápas. A stala sa taká vec, že nakoniec som prehovoril otca, aby sme išli, no prišli sme päť minút pred začiatkom zápasu a tréner ma samozrejme nepostavil. Potom ma našťvaný otec, že som nehral, cez celé Uhlisko jemne fackoval, že kvôli tebe sme si pokazili víkend a tak ďalej a tak ďalej. A tak mi otec zakázal hrať hokej. Len tým, že otec pracoval v Bratislave, tak tu nebol, tak moja mama sa bála, že začínam chodiť po zamrznutých rybníkoch tak ma nakoniec znova dala do Iskry Smrečiny, ale už nie za áčko žiakov, ale za béčko. Tam bol tréner Barochovský a postupne som začal mať výsledky. Potom sa stalo, že raz som sa vrátil z jedného turnaja v Košiciach, o čom otec ani nevedel a doniesol som odtiaľ malú kryštálovú sošku za najlepšieho strelca. A tak ma začal už aj otec znova podporovať. Ale musím pravdu povedať, že za mužov BB som neodohral ani jedno stretnutie. A potom po skončení hráčskej kariéry som dva a pol roka pôsobil ako asistent trénera na Slované. Ponúkali mi trénera v juniorke, ale ja som si veril, že mám na viac, žeby som mohol byť trénerom Áčka, ale to mi nedali..., a tak sme sa akosi so Slovanom rozišli. Vtedy prišli za mnou z Banskej Bystrice, aby som išiel robiť funkcionára do Bystrice. A tak som bol znova po rokoch generálny manažér v Banskej Bystrici. Najskôr sme postúpili, potom vypadli, potom sme zase postúpili. Bolo to ťažké a zložené obdobie. Dochádzanie, ale hlavne úraz môjho mladšieho syna Ondreja, spôsobili, že som sa vrátil naspäť do Bratislavy a bol som asi dva roky úplne mimo hokeja. Som rád, že potom sa obaja moji synovia presadili v hokeji, hoci to nemali ľahké a čo sa týka Bystrice, tak mal som tu nástupcu staršieho syna Dara, ktorý bol členom už novovzniknutého tímu HC 05, ktoré vtedy postúpilo do extraligy a je tam dodnes. Mladší syn Ondrej, po mnohých operáciách sa dostal naspäť k hokeju a do Bystrice chodil ako protihráč za Slovan, Trenčín, či Poprad. Dnes máme v bystrickom hokejovom svete aj mimo hokeja veľmi veľa priateľov a vždy tu radi chodíme.

*Pokračovanie v ďalšom čísle Tajovských novín
za rozhovor ďakujú Anita Murgašová a Jozef Petrik*